

Det kongelige danske geografiske Selskab.

I det første Møde for Vinteren 1885—86 holdt Prof. *Johustrup* et Foredrag om de danske Undersøgelser af Grønland i de sidste Aar, og dernæst gav Kaptajn *Holm* en Fremstilling af sine Undersøgelser paa Grønlands Østkyst.

I **det andet Møde** udviklede Bestyreren for det meteorologiske Institut *A. Paulsen* sine Iagttagelser over

Nordlysene i Grønland, og dernæst talte Lærer *Lawridsen* om Sproggrænserne i Mellemlesvig.

I *Bestyrelsen* er der indtraadt den Forandring, at Selskabets Sekretær, Prof. *Ed. Erslev*, har nedlagt sin Post, og at Kapt. *O. Irminger* er indtraadt i hans Sted. Tillige er General *Schroll* bleven valgt til Medlem af Bestyrelsen.

Om den grønlandske Drivis ved Island,

af *C. Irminger*, Viceadmiral.

Da jeg 1826 og 1834 har berejst en stor Del af Islands Sønder-, Vest- og Nordland, véd jeg af Erfaring, hvor vanskeligt det er at erholde paalidelig Underretning om den saa kaldte „grønlandske Drivis,“ der af og til indfinder sig ved Islands Kyster.

Hr. *Thoroddsen* har nylig offentliggjort en Beretning om „den grønlandske drifisen ved Island“ og man skylder ham Tak for det nøjsommelige Arbejde at have givet en Oversigt, i hvilke Aar den saa kaldte grønlandske Is har indfunden sig ved Islands Kyster, lige fra det 13de Aarhundrede og indtil Nutiden.

Imidlertid tillader jeg mig at gjøre en Bemærkning angaaende Aaret 1826, for hvilket Aar Hr. *Thoroddsen* anfører „Ingen drifis“.

Dersom han havde kjendt min Afhandling „om Strømninger og Isdrift ved Island“, som findes trykt i Tidsskrift for Søværnen for 1861, tvivler jeg ikke om, at han havde gjort opmærksom paa den mærkelige Isdrift, som fandt Sted sønden om Island 1826.

Isdrift sønden om Island er ikke saa almindelig, og den finder kun Sted, naar en Del af den saa kaldte grønlandske Drivis har samlet sig paa Østkysten, hvorfra da undertiden større eller mindre Masser med den der herkende Strømsætning og som oftest i Forbindelse med nordlige Vinde, drive syd paa, langs med Sydkysten af Island og vest efter.

Jeg tillader mig at meddele Kopien af et Brev, som Hr. Kammerraad *Abel*, der var Syssemand paa Vestmanø fra 1821 og indtil 1851, tilsendte mig, hvori han meddelte, i hvilke Aar der under hans Ophold paa Vestmanø dér har passeret Is; dette Brev findes trykt

i min ovennævnte Afhandling om Strømninger og Isdrift ved Island. Han skriver: „Den 26de Maj 1826, i stille og klart Vejr, øjnedes fra Vestmanø en uoverskuelig Masse Is, drivende med 3 à 4 Miles Fart fra Portland langs med Fastlandet i vestlig Retning. Da den kom ned mod Ellersø og Bjarnerø, to smaa Øer imellem Vestmanø og Fastlandet, toge nogle Isbjærge Grund øst og sydost for disse, og nogle større Isbjærge bleve grundfæstede syd for Bjarnerø paa 60 Favnes Dybde. Massen bedækkede aldeles det henved 8 Kvartmil brede Sund imellem Vestmanø og Fastlandet, og hvor langt den Del af Isen, som passerede sønden om Vestmanø, strakte sig, var ikke til at øjne. Passagen af denne Isdrift fra Begyndelsen til Enden varede 4 à 5 Timer. Med vedholdende stille og klart Vejr, Havet bestandig som et Spejl, vedbleve de majestætiske Isbjærge, som havde taget Grund, at holde deres Plads; men forandrede af og til deres Form, naar store Masser af dem løsreves og under Knagen og Bragen nedstyrtede i Havet. En svær Dønning bortførte endelig den 8de eller 9de Juni disse efterladte Isbjærge, som derpaa ogsaa dreve bort i vestlig Retning“. Hr. *Abel* anfører, at ingen, endog de ældste af Beboerne, tidligere havde set en saadan Isdrift ved Vestmanø, og senere har sligt heller ikke været Tilfældet, naar undtages noget Isvrag, som kom forbi Øen i „nogle og trediv“ og en Ubetydelighed i 1840.

Hr. *Abel* bemærker end videre, at han under sit 30-aarige Ophold paa Vestmanø aldrig har fundet det saa koldt, som under den omtalte Isdrift. Vinduerne i hans Stue vare, saa længe Isdriften varede, saa tilfrosne, at Kakkelovnsvarmen ikke var i Stand til at tø Isen fra Ruderne.